

Скарбничка

Дитяча газета

Дві подруги 3

Пригоди шукачів 4

Полицейский и котенок 5

Не з царських палаців 7

Веселый English 9

Зроби для мене 10

История
о девочке Кате 11

Золотий жовтневий ранок
Кличе нас сьогодні в гай.
Вже готовий наш сніданок,
Часу, брате мій, не гай.

На яскраві, вдалі миті
Полюватимемо ми,
Світлом сонячним зігріті, –
Фотокамеру візьми.

Я ж сьогодні назбираю
3 листя золотий букет,
Пісню гарну заспіваю,
Намалюю твій портрет.

І за все подяку Богу
У молитві піднесу –
За життя, за допомогу,
За осінню цю красу.

А яке ж це, друзі, диво,
Що із чорної ріллі
Виростають так красиво
Всі рослини на Землі!

Прополіть город

– Бабусю, що ти робиш?
Адже мама там сіяла овочі, а
ти все вириваєш! – непокоївся
маленький Петрик.

Він народився і ріс у місті. А
зараз хлоп'я вперше у житті
допомагало весною мамі й
татові копати, сіяти і садити
на дачі, яку вони нещодавно
придбали. Тепер Петрусеви
було неприємно, що бабуса
«зіпсувала» всю їхню працю.

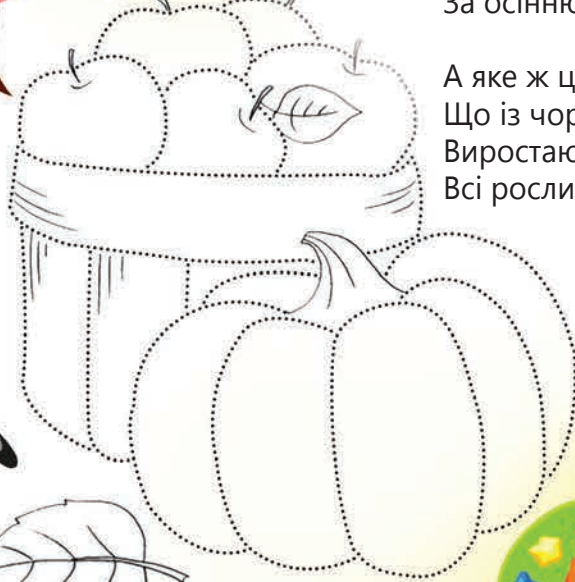
– Я не вириваю, а прори-
ваю. Крім того, – лагідно по-
яснила бабуса, – щоб росли-
ни були сильними і принесли
гарний урожай, їх потрібно
прополювати, аби земля була
легкою і не росли бур'яни.
Адже вони випивають вологу

і забирають із землі поживні
речовини.

Восени, коли врожай було
зібрано, Петрик побачив на
власні очі, що бабуса не-
даємно полола бур'яни. Буряк
і морква, гарбузи, картопля,
цибуля, кабачки та й інші ово-
чі виростили на їхньому городі
на славу. Петрик був дуже за-
доволений. Він ще й навчився
полоти грядки і зараз уже до-
бре розуміє, як це важливо.

Наше сердечко – це своє-
рідний город Ісуса. Він хоче
там виростити чудові плоди:
любов, радість, мир, довго-
терпіння та доброту і пропо-
лоти всі недоліки та шкідливі
звички.

Розмалюй

Нищий царь 2

Красивые
руки 6

Бегемот 8

Матуся купила мені чобітки.
Новенькі, гарненькі. І їм завдяки
Миттево на зріст стала вищою я,
Такою ж, як старша сестричка моя.

Сміється матуся:
– Потрібно тобі
Ходити, Катрусю,
Ось так, без чобіт.

– Авжеж, – промовляє сестричка моя, –
Сьогодні я згодна, у нас – нічия!
А завтра, матусю, нові чобітки
Купи і мені – підросту залюбки.

**Доріжка
«Левеня»**

Обведи гриву
левеняти,
не виходячи за межі.

Розмалюй та знайди всіх
мишок на зображенні.

На кухне мама зазвене-
ла посудой. Это значит,
что сейчас вся семья со-
берется вместе. Каждый
сможет сообщить свои
новости и порадоваться
новостям остальных чле-
нов семьи.

– Послушайте, сегодня
учительница рассказа-
ла нам сказку об очень
интересной стране.
Нам всем захотелось
побывать в ней, – сооб-
щила Зоя за ужином.

– И чем же эта страна
вас так привлекла? –
спросила мама.

– А я сейчас расскажу
вам об этом, – сказала
Зоя. Она как раз спра-
вила с содержимым
своей тарелки, уселась
поудобнее и начала свой
рассказ.

– Той страной правит
один необыкновенный
царь. Как и все цари, он
был очень богатым, но
однажды один незнако-
мец раскрыл ему секрет
долголетия, который
заклучался в том, что

каждое доброе дело,
сделанное человеком от
всей души, будет при-
бавлять ему год жизни.
Царю очень хотелось
жить долго, и тогда он
начал присматривать-
ся к людям, узнавать их
нужды и делать все воз-
можное, чтобы им было
хорошо. Он начал даже
радоваться, когда увидел,
что его помощь облег-
чает людям жизнь. А со
временем почувствовал,
что лишился многих бо-
лезней, которые беспо-
коили его раньше. Прав-
да, его богатство таяло,
как свечи, которые стоя-
ли в его гостиной, од-
нако это царя уже не
печалило. Он знал, что
будет жить долго-долго.
Вскоре вместо дворца
он поселился в прост-
ом доме, но зато в его
царских палатах могли
учиться и отдыхать все
дети его царства. Так
вот, что я вам хочу ска-
зать: нам всем в классе
тоже захотелось пожить

в том сказочном
дворце.

– Зоя, это
действитель-
но прекрасная
сказка. Но разве
ты забыла, что у
нас есть не сказочный,
а живой Царь царей,
Который все свои богат-
ства отдал нам и при-
готовил для нас такие
великолепные жилища,
что мы и представить
себе не можем?

– Я знаю, ты говоришь
об Иисусе, мама. Только
мне кажется, если я буду
ребятам рассказывать об
Иисусе, они подумают,
что это сказка.

– Такое тоже может
случиться, доченька, но
могут же быть и такие,
которые поверят. Ко-
нечно, для этого нужно
время. Но я думаю, сей-
час как раз подходящий
момент сообщить им
такую чудесную весть. И
тогда кажущееся сказкой
станет для них действи-
тельностью.

Рибки

Домалюй лінії рибкам.

Подумай,
де мешкає кожна
тваринка.

Лабіринт

Знайди шлях.

Соедини точки
по цифрам
и раскрась.

Чарльз С. Кейс

Дві подруги

Люба з Інною домовилися після обіду погратися з ляльками. Першою вийшла Люба. Вона везла попереду себе яскраву колясочку для ляльок, яка була оздоблена мереживом і стрічками, — подібну до тих, у котрих мами возять своїх малюків. У колясочці лежала нова Любина лялька, дуже схожа на справжню дитину. Якщо легенько натиснути ляльці на груди, вона починала сміятися. Мама сказала, що ця лялька дуже дорога, тому Люба повинна берегти її.

За кілька хвилин з під'їзду вибігла Інна, обережно притискаючи до грудей загорнену в білу хустинку свою стареньку улюблену ляльку. У ляльки вже колись відірвалася голівка, та мама закріпила її знову. І хоч голівка ляльки зараз постійно схилилася то в один бік, то в інший, а руки і ноги нещільно прилягали до тіла, Інна любила її понад усі свої іграшки.

— Чому ти не попросиш, щоб тобі купили нову ляльку? — запитала подругу Люба. — Я б нізащо на світі не вийшла з такою лялькою на вулицю.

— Навіщо нову? Невже ти думаєш, що я зможу викинути свою Машу-ню через те, що вона має хвору голівоньку, чи ручки, чи ніжки? — запевнила Інна і ніжно поправила ситцеве покривальце.

Деякі діти, а особливо хлопчики, люблять усе ламати і нищити. Це відбивається і на їхніх стосунках з людьми.

Та хлопчик Ісус був не такий. Він так само, як Інна, не викинув, а полагодив би зламану ляльку. Ще дитиною Ісус не раз схилявся над пораненою пташкою, аби перев'язати їй крильця та полегшити страждання. Так само обережно Він ставився і зараз ставиться до кожної людини.

Чарльз Міллс

Несподівана знахідка

Тринадцятирічний Грем приготувався до гри на органі. Він був запрошений взяти участь в особливій програмі на День подяки і хотів провести репетицію перед початком визначної події. Орган, подарунок церкви від старенької місіс Ноланд, був старовинним інструментом.

Помістивши ноги на педаль, Грем спробував натиснути. Права педаль піддалася легко, але ліва педаль була жорсткою. «Що відбувається? — замислився молодий музикант. — Я повинен провести репетицію або можу опинитися в незручному становищі перед цілим зібранням.

Підійшовши до задньої панелі інструмента, він нагнувся і зняв її. Там, під лівою педаллю, стояло декілька залізних баночок.

«Ось у чому справа, — зрадив він. — Хіба можна грати зі сміттям в інструменті?»

Грем почав витягувати банки і помітив, що вони були дуже важкими. Зазирнувши всередину, він виявив, що там була купа грошей!

Хлопчик побіг і показав батькові свою знахідку. «Я впевнений, місіс Но-

ланд нічого не знала про ці гроші, коли віддавала нам орган, — сказав Грем. — Ми повинні повернути це, правда ж?»

Коли старенька жінка побачила гроші, сховані всередині, сльози наповнили її очі. «Мій чоловік складав гроші для нашої старості, але не сказав мені, де він їх сховав, — пояснила вона. — Ти знайшов їх і міг забрати собі. Але ти повернув їх мені. Дякую тобі!»

Коли Грем грав на органі на програмі в честь Дня подяки, серце його співало від радості. Самотня вдова раділа не менше за хлопчика і славилу Бога.

Правила ігри

Для ігри вам понадобится ігральний кубик і фишки (или цветные пуговички). В ігри можуть участувати 2-4 человека. Поставте фишки на «Старт». Ігроки ходят по очереди. Бросайте кубик і переставляйте свою фишку на стільки кружочков, стільки випало очок. Если твоя фишка остановилась на цветном кружочке:

синий — ты возвращаешься назад по стрелке,
оранжевий — ідешь вперед по стрелке,
красный — пропускаешь 1 ход.

Тот, чья фишка первой дойдет до фініша, — победитель Голиафа.

Чарльз Миллс

Добрые собаки

У маленького приморского города на юге Англии начался отлив. Люди, собравшиеся наблюдать за закатом, заметили охотничьего пса лабрадора, плывущего к близлежащему пирсу. Когда собака попыталась вылезти из воды, ее попытки оказались тщетными из-за того, что деревянная пристань выросла скользкими водорослями. Раз за разом животное попыталось забраться на пирс, пока не ослабело.

Внезапно другая охотничья собака побежала вдоль пристани, громко залаяла, чтобы привлечь внимание обесилевшего пса, прыгнула в воду и с легкостью вылезла. Лабрадор подплыл к этому месту и смог спастись.

Мисс Нейпер из Алжира в Северной Африке посылала свою собаку на рынок каждое утро. Животное возвращалось домой с заказом — двенадцатью теплыми булочками в корзинке и ставила их у ее ног.

Однажды утром она вынула из корзинки одиннадцать булочек. И так продолжалось некоторое время. Пекарь утверждал, что укладывал всегда двенадцать в корзину. Затем мисс Нейпер обнаружила, что по пути от рынка до ее дома ее питомец навещал оценивающую

собаку и оставлял одну булочку кормящей матери. Она попросила пекаря, чтобы он посылал ей тринадцать булочек, что он и делал до тех пор, пока однажды собака не принесла все тринадцать в дом мисс Нейпер. И это, видимо, означало, что щенки подросли.

Полицейский и котенок

Не так давно в Германии, на одной из улиц Берлина, жил маленький белый котенок. Люди, живущие в этом районе, видели, как он бегал по задворкам и копался в мусорных баках в поисках еды. Многие прогоняли его.

Однажды после обеда люди заметили голодного котенка у дороги. Он сидел, напуганный грохотом проезжающих машин. Полицейский стоял и регулировал движение.

Вдруг молоковоз резко повернул на повороте, и бидон с молоком выпал из кузова и опрокинулся на дорогу. Белая жидкость потекла по асфальту двумя дорожками.

Полицейский остановил движение, затем побежал, поднял опустевший бидон и подошел к водителю грузовика, который

был весь красный от досады. Полицейский посоветовал водителю быть более осторожным и лучше крепить свой груз. После короткой беседы он вернулся на свой пост и увидел, что белый котенок стоял на середине дороги и лакал молоко, ведь он был очень голоден.

Полицейский мгновенно поднял свою руку, показывая водителям, что двигаться нельзя.

«Пожалуйста, малыш, скорее. Многие люди хотят пораньше добраться домой».

Только когда котенок наелся досыта и ушел довольный, полицейский разрешил машинам проехать. А водители терпеливо ждали, пока будет оказана честь и любовь одному из Божьих творений.

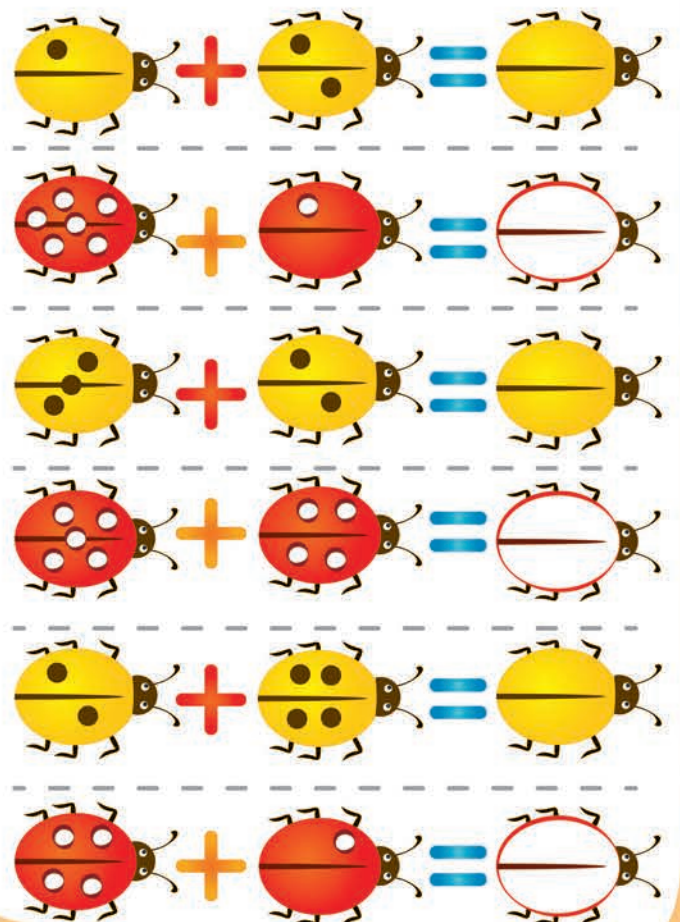
Восени я мрію про весну,
Відлетіли вже пташки у вирій,
Дощик гра мелодію сумну,
Надає наснаги мрії щирій.

А коли згадаю ще про те,
Що настане день Христа зустріти,
Мрія, мов троянда, розцвіте,
Бо тоді ми вічно будем жити.

І квітуча, запашна весна
Вже ніколи в світі не зів'яне,
А краса оновлена земна
Мрією вже бути перестане.

Виріши приклади

Ерик Б.Хеа

Красивые руки

Давным-давно жили три девушки, которые постоянно спорили о том, у кого из них самые красивые руки. Первая окунула руки в кристально чистый поток ручья и сказала: «Посмотрите, как красивы мои руки! У меня самые красивые руки!»

Вторая девушка собирала ягоды до тех пор, пока ее руки не стали розовыми, как будто какой-то художник покрыл их краской. «Взгляните, мои руки розовые! – воскликнула она. – Мои руки самые красивые!»

Третья девушка гуляла в цветочном садике и собирала розы, и от ее рук исходил чудный аромат духов. «А мои руки чудесно пахнут! – заявила она. – Все-таки самые красивые руки – у меня!»

Вместе с ними была еще одна девушка. Но она никогда не вступала в такие споры, потому что не считала свои руки особенно красивыми. И вот однажды

мимо проходила старуха. Она выглядела нищенкой и попросила у девушек чего-нибудь поесть. Три красавицы, как обычно, спорили о красоте своих рук. Обернувшись, они спрятали руки за спины и сказали, что им нечего ей предложить. Четвертая же тотчас принесла старухе стул, а затем вынесла ей немного хлеба и молока. И тут произошло настоящее чудо. Нищая старуха повернулась и превратилась в ангела! Обратившись к трем девушкам, посланница небес сказала: «Красота не в том, чтобы омыwać руки ключевой водой, и не в том, чтобы окрашивать их соком ягод, и даже не в аромате, который от них исходит. Подлинно красивы лишь руки того, кто подает нищим!»

Справжній СКАРБ

Чарльз Міллс

– Справа є, ходімо з нами, – покликали Толю троє хлопчиків-однокласників. Відвівши його вбік, вони виклали перед товаришем свій план: увечері, коли стане темно, залізти в чужий сад, той, що на розі вулиці, і натрясти собі яблук. Тоді потрібно буде стояти на варті.

– Не бійся, господарі поїхали. Ніхто про це не дізнається. Зате потім бабуся Віті продасть яблука, і ми розділимо гроші поміж собою, – сказав Іванко.

Однак Толя одразу ж відмовився від цього задуму. Він вірив в Ісуса й не хотів засмучувати Його таким вчинком. Як міг, хлопчина відмовляв друзів від задума-

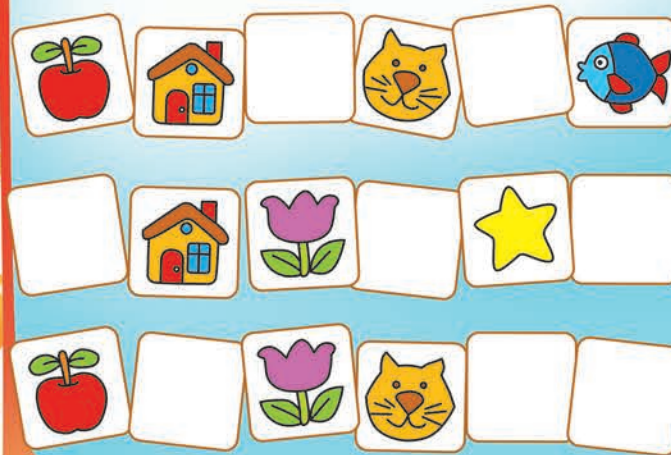
ного плану. Хлопчики неохоче погодилися облишити свою витівку, очевидно, побоюючись, що товариш може комусь розповісти про їхній план і наслідки будуть сумними.

Однак Толя і не думав наговорювати. Звичайно, він розповів про цей випадок своїм батькам, але не для того, аби засуджувати друзів, а щоб поділитися радістю перемоги над спокусою.

– Молодчина, синочку, – похвалив Толю тато, – ти своїм вчинком підтвердив, що маєш справжній скарб. Адже Боже Слово, Його Закон дає нам значно більше, ніж усі багатства цього світу.

Поміркуй!

Домалюй у порожніх квадратиках ті зображення, яких не вистачає.

Знайди 5 відмінностей та розфарбуй.

Ежик

Помоги ежику собрать грибы. Распредели грибы по корзинкам.

Не з царських палаців

Таня прийшла додому заплакана.
– Що трапилося, Тетяно? – стривожилася бабуса, зазирнувши в обличчя внучки.
– Оленка не хоче зі мною товаришувати, – знову заплакала Тетянка. – Вона каже, що їй соромно товаришувати з дівчинкою, яка одягнена в старе бідненьке пальто-о-о!..
– Не плач, моя любя, не плач! Ось, послухай, що я тобі розкажу, – заспокоювала внучку бабуса, витираючи їй сльози.
– Я розповім тобі одну історію, і ти зрозумієш, що Оленка дуже нерозумно повела себе. Замість того, щоб плакати, тобі доведеться її, бідолашну, пожаліти.
Тетянка перестала плакати, зацікавилася і приготувалася слухати бабусю.
– Коли я була ще зовсім маленькою – такою десь, як ти, наша сім'я жила на березі моря. Мій тато був рибалкою. Недалеко від нашого будинку знаходився санаторій, де відпочивали багатії. Одного разу я подружилася з дівчинкою, яка теж приїхала сюди. Декілька днів ми бавилися разом її гарною лялькою та іншими

іграшками, які вона мала. Але одного ранку приятелька не прийшла. Замість неї я побачила її маму. Вона сердито кинула мого старенького плюшевого ведмедика, якого я подарувала доньці, і наказала більше не підходити до її дівчинки.
Минув день. Я нудьгувала без нової подружки, бо ми вже встигли полюбити одна одну. Моя мама пояснила мені, що, мабуть, для багатих батьків зневажливо, щоб їхня дитина бавилася з дівчинкою з бідної родини. Яким же було моє здивування, коли наступного ранку моя подружка знову прийшла, і не до моря, а просто до нас на подвір'я. Вона була не сама, а зі своєю матусею, котра несла в руках повний кошик фруктів, аби ми разом поласували.
Виявляється, минулої ночі жінці наснився страшний сон. Ісус не хотів впустити її до воріт Свого Царства, кажучи: «Ти не дозволила своїй дочці дружити з дочкою рибалки. Ти принизила і зганьбила Мене. Тепер Я не можу впустити тебе до Себе».
Усім нам, діти, також варто було б запам'ятати цей урок, який Сам Ісус подав багатій жінці.

Откушенный бриллиант

Официант принес горячие аппетитные макароны и поставил их перед Лилианой. Она с нетерпением ждала этого вечера всю неделю. Она снова ужинает в своем любимом ресторане. Сделав глубокий вдох, она вдохнула приятный аромат.

Но прекрасный вечер превратился в кошмар. Наслаждаясь ужином, она вдруг откусила что-то твердое. Тотчас она перестала жевать, скорчившись от боли. Лилиане показалось, что кто-то ударил ее, но хуже всего было то, что камешек застрял в зубах. Она попыталась достать его, но не могла. Ей нужно было идти к врачу, чтобы он мог удалить его. «О, почему так произошло?!» – думала она.

Посещение зубного врача также не прошло безболезненно. Камешек в зубе застрял достаточно крепко. Несчастья Лилианы продолжались. Но у этой истории было удивительное завершение. Наконец, когда зубной врач удалил камень, оказалось, что это был необработанный алмаз стоимостью около 3 500 долларов.

Наверное, вы тоже не раз в своей жизни задавали вопрос: «Почему это несчастье произошло со мной?» Библия говорит: «Притом знаем, что любящим Бога, призванным по Его изволению, все содействует ко благу». Это чудесное обетование Божье.

Иногда нам кажется, что все идет не так, но даже в трудные времена мы можем быть уверены, что у Бога все под контролем. Порой мы не понимаем, почему Он позволяет плохим вещам беспокоить нас, но в конце концов все закончится благополучно.

Вкусные Грибочки

Яркие грибочки из яиц и помидоров станут прекрасным дополнением основных блюд на праздничном столе.

Ингредиенты:

- куриные яйца;
- небольшие помидоры;
- сметана;
- листья салата (по желанию).

Для начинки:

- 30 г твердого сыра;
- желтки из вареных яиц;
- луковица;
- сметана;
- зелень;
- подсолнечное масло.

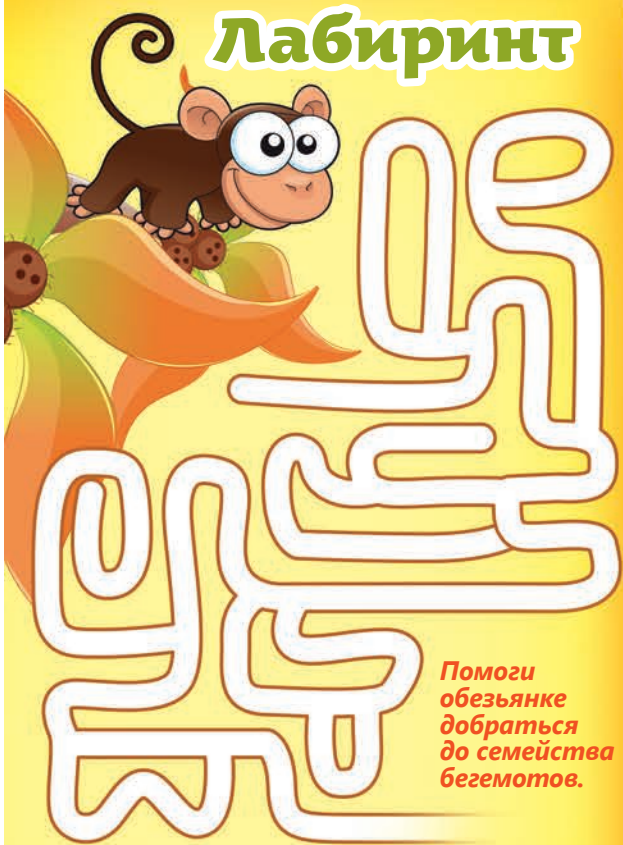
Приготовление

- 1 Хорошо отварите и очистите яйца. По обе стороны яиц срежьте кончики и осторожно выньте желтки. Один кончик мы срезаем для того, чтобы яйцо, то есть ножка гриба, лучше стояла на тарелке, другой – для наполнения яйца начинкой.
- 2 С помидоров вырежьте шляпки для грибов.
- 3 Мелко нарежьте луковицу и обжарьте на подсолнечном масле.
- 4 Натрите сыр и желтки на мелкой терке, добавьте к ним лук и немного сметаны.
- 5 Заполните смесью белки яиц. Сверху накройте их половинками помидоров.
- 6 Украсьте грибочки капельками сметаны и зеленью. Выложите грибы на листья салата.

Приятного аппетита!

Лабиринт

Помоги
обезьянке
добраться
до семейства
бегемотов.

СКРИНЬКА ФАКТІВ

- Бегемоти тримаються невеликими стадами до 15 голів.
- Бегемоти виростають завдовжки до 4,6 м, маса досягає 4,5 т.
- Бегемоти – парнокопитні родичі свиней.
- Бегемот живе до 50 років.

Б·Е·Г·Е·М·О·Т

Бегемоти – величезні тварини. Друга назва тварини – гіпопотам, походить з грецької мови, означає «річковий кінь». Нічого спільного з кіньми ці тварини не мають. Значну частину життя вони проводять у

річках і озерах Африки.

Бегемот плаває весь день. У цієї тварини товста шкіра, яка потребує постійного зволоження. Над поверхнею води стирчать тільки вершечок голови, вуха, очі і ніс тварини. Бегемот може перебувати під водою до 10 хв. Це захищає бегемота від сонячних опіків.

У бегемота величезний рот з двома різцями і двома іклами на нижній щелепі. Під час шлюбного сезону бегемоти-суперники широко роззявляють роти,

«позіхають»

один до одного, показуючи свою грізну зброю. Вночі бегемоти виходять з води і пасуться на суші, своїми грубими губами вони ніби зрізають прибережну траву.

Новонароджені бегемотики важать до 55 кг, стають на ноги відразу ж після народження. Самка бегемота постійно піклується про своє єдине маля.

КРАБ

Краби – це безхребетні істоти з десятима лапками і тілом під твердою оболонкою. Більшість із них живе в морях або вздовж берегів. Передні кінцівки – страшні клешні, ними краби беруть їжу, захищаються від ворогів.

Манливий краб живе серед мулистих мангрових боліт на тропічному узбережжі. У самців цього виду одна клішня дуже велика. Саме нею він розмахує, коли запрошує самку до своєї нори.

У рака-самітника м'яке тільце, і тому він живе в порожніх черепашках морських слимаків і черевоногих молюсків. Коли цей краб підростає, він швидко знаходить собі більшу раковину і займає її.

Кінцівки деяких крабів пристосовані до плавання. Перебираючи задніми ніжками, ніби маленькими плавниками, цей краб вправно пливе.

Підковоподібний краб мечехвіст – найдавніший вид членистоногих тварин. Вони з'явилися на Землі понад 350 млн. років тому.

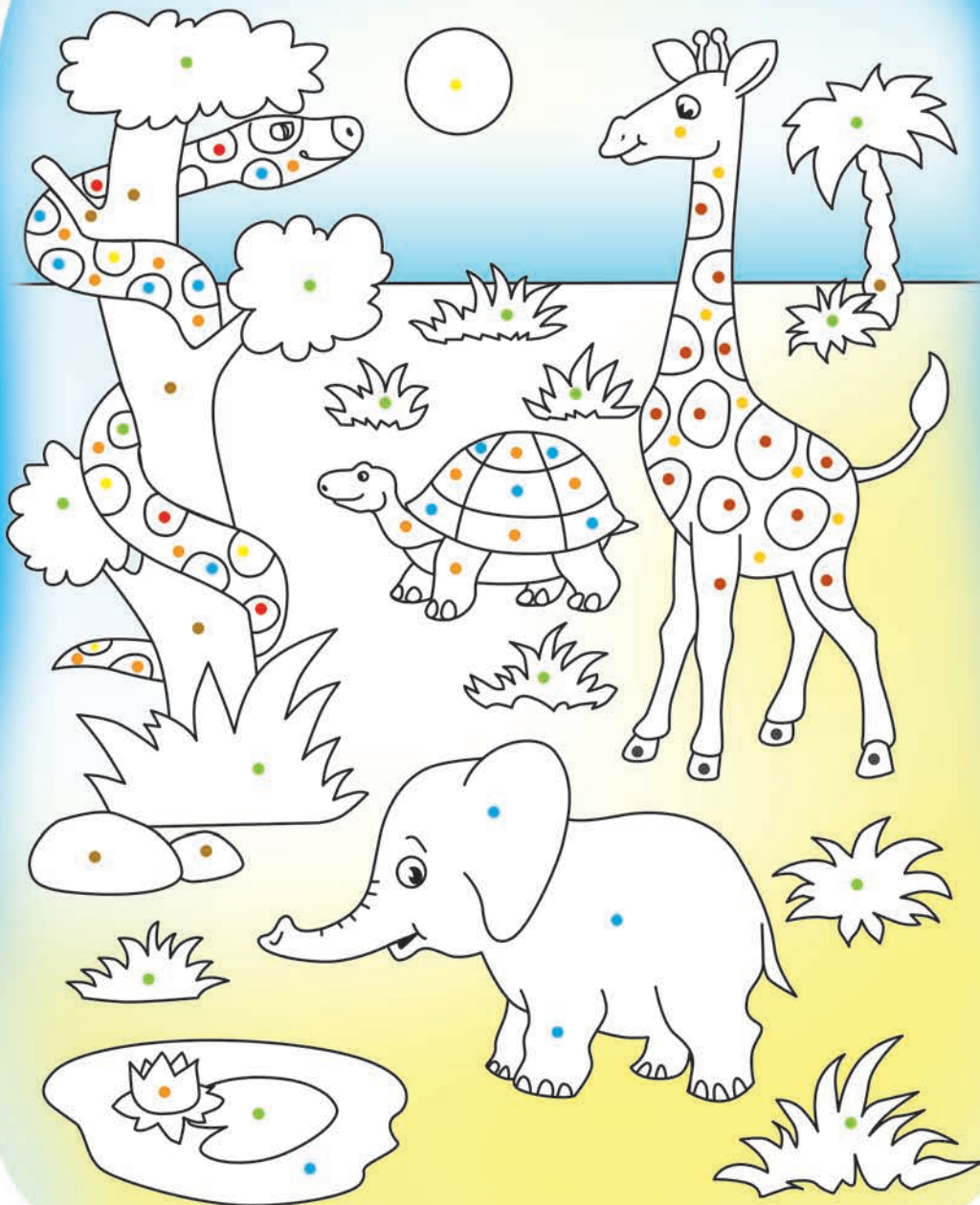

Веселый English

Colors Цвета

Task 1

Раскрась

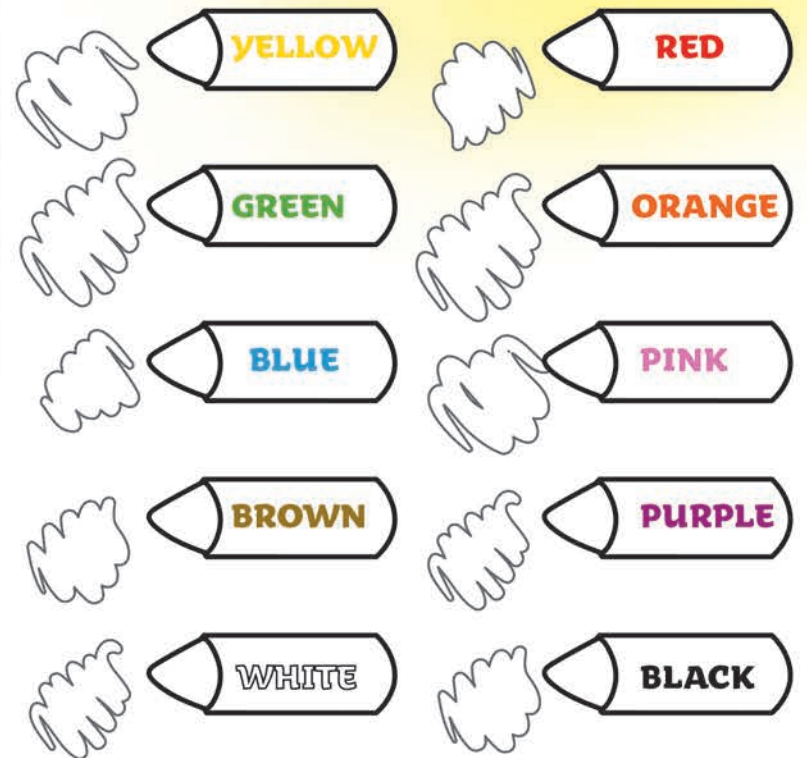

Task 2

Раскрась картинку.

Обрати внимание на цвета точек.

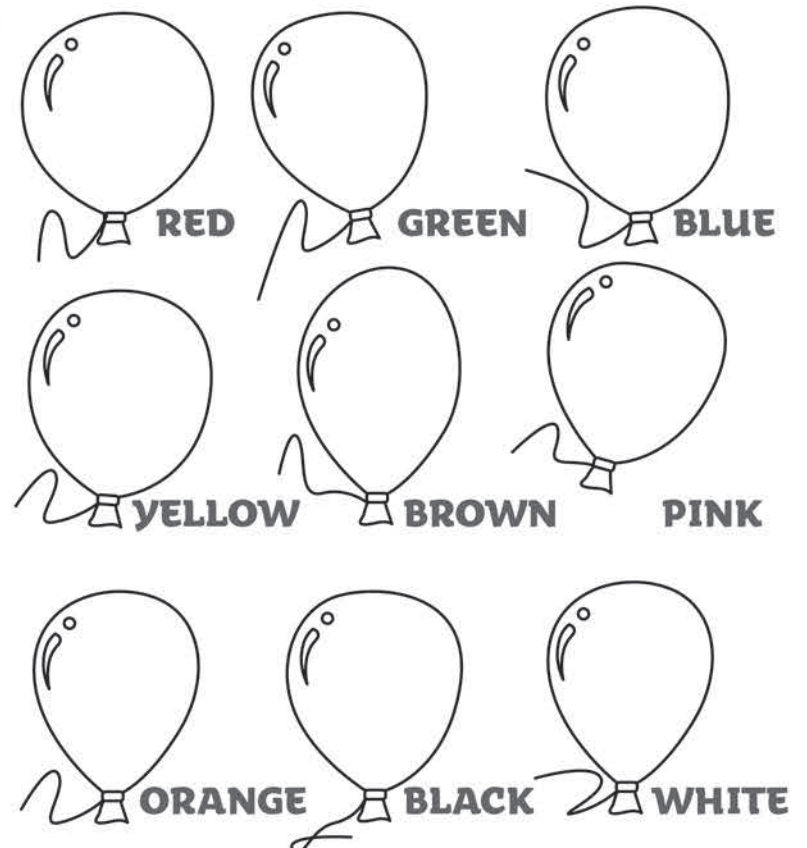
Назови цвета по-английски.

Task 3

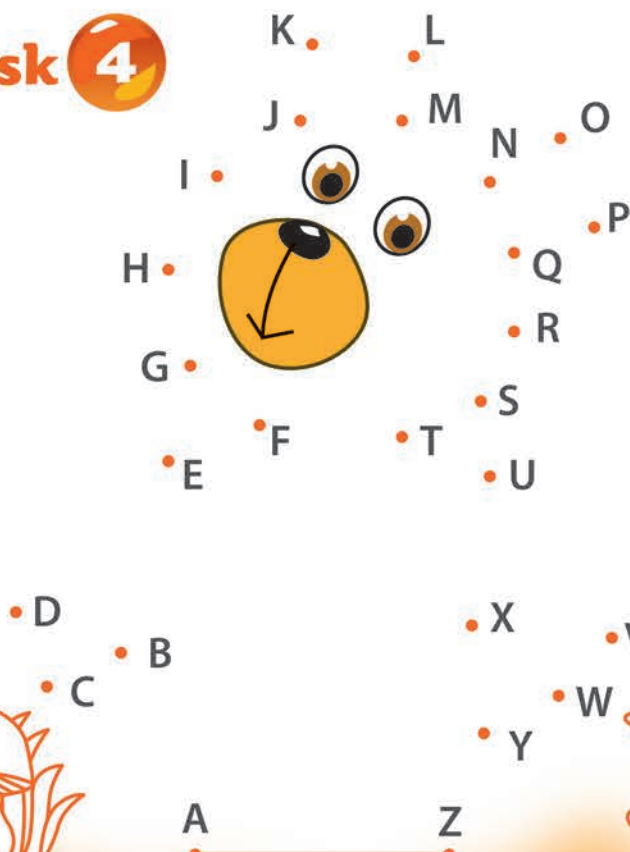
Раскрась шарики.

Напиши цвета на английском.

Task 4

Обведи по точкам.

КРАСНЫЙ

КОРИЧНЕВЫЙ

ЗЕЛЕНый

ОРАНЖЕВый

ЖЕЛТый

РОЗОВый

СИНИЙ

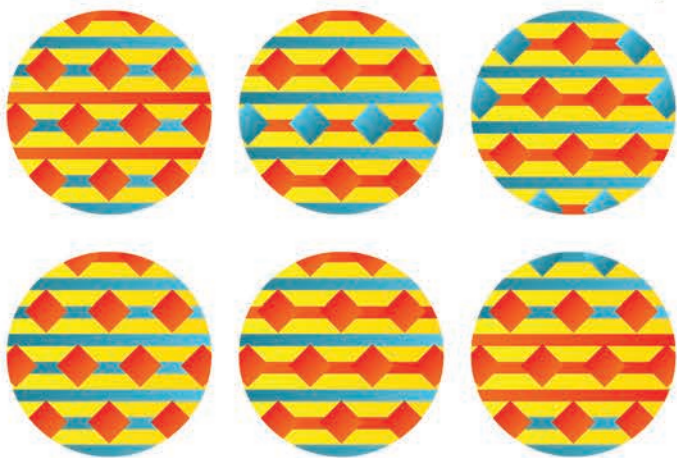
БЕЛый

Найди отличия

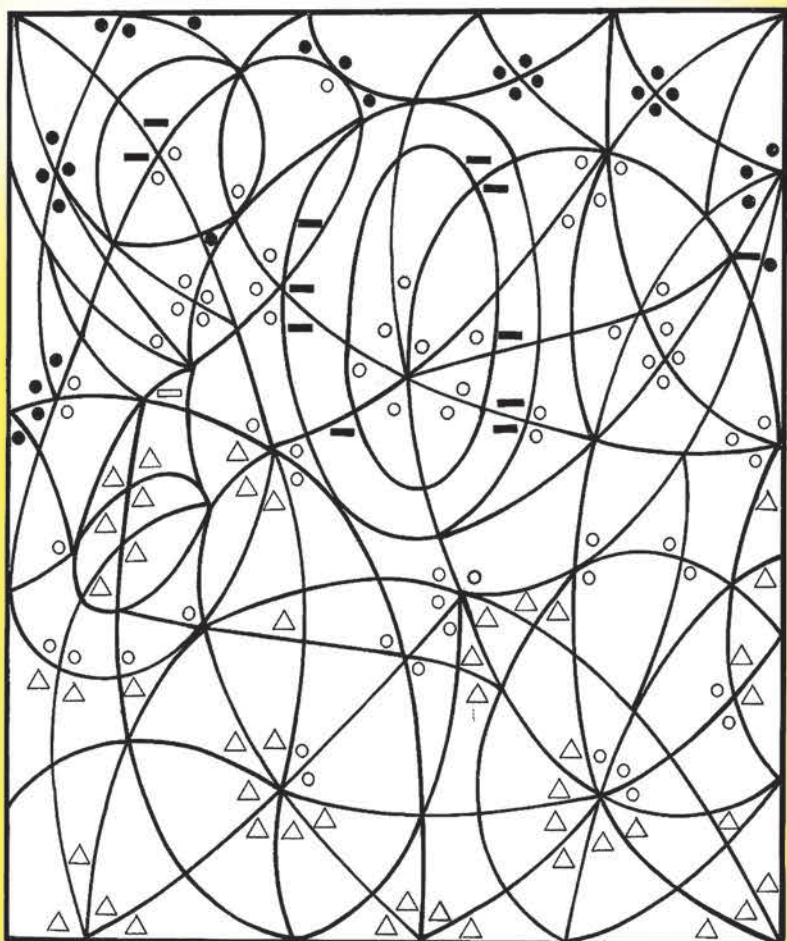
Логіка

Знайди ту частину килимка, яка відповідає логіці.

Раскрась по цифрам

- – желтый
- – синий
- – красный
- ▲ – зеленый
- – коричневый

Зроби для мене

– Бабусю, сьогодні нам у школі прочитали про одного дуже доброго дідуса-чоботаря, хочеш, я і тобі про нього розкажу?

Бабуся дуже любила свою внучку Тетяну і відразу ж погодилася послуhati її.

Вони сіли на диван, і Тетянка почала розповідати.

Одного разу біля вікна сидів старий дідусь-чоботар. Його ноги були дуже слабкі й він рідко виходив з дому. Час від часу він підіймав голову, щоб оцінити свою роботу і мимохіть позирав услід людям, які проходили повз. Багато тоді довелося йому передумати. Одного з вечорів, перш ніж лягти спати, дідусь попросив Ісуса в молитві, щоб Він Сам прийшов до нього додому. Йому так хотілося зустрітися з Господом. І тоді вночі йому приснився сон. Світлокрилий ангел прилетів і приніс йому радісну звістку: завтра Ісус відвідає його оселю!

Дідусь прокинувся дуже рано і почав готуватися до зустрічі дорогого Гостя: як тільки міг, вимив ретельно підлогу, приніс дров, дістав усе, що було, із своїх запасів, щоб пригостити Божого Сина. Приготування було недовгим і згодом дідусь знову сидів в очікуванні біля свого вікна. Ось показався вдалині дитячий силует. Це старший синок бідняка з крайньої вулиці.

– Що ж ти босоніж біжиш, хлопче? Мороз який!

– А мої черевички стали маленькими на мене і ногам у них боляче.

– Зайди-но до мене. Я мірку зніму і до завтра пошию тобі черевички. Не-

хай буде тобі подарунок від діда.

Завершивши роботу, дідусь знову почав дивитися на дорогу. Бачить: іде вдова вчителя. Вона була так легко одягнута в мороз, що від холоду навіть нижча на зріст стала.

– Дорогенька, ваше взуття давно готове, чому не забираєте?

– Немає чим поки розплатитися, вдома п'ятеро голодних ротів, зачекайте, будь ласка.

– Ну, що ж... забирай своє взуття без грошей. Воно тобі потрібніше сьогодні.

Перед самим заходом сонця повз вікна проходив стомлений подорожній. Дідусь запросив його додому. Нагодував його усім, що приготував для Ісуса, Якого так і не дочекався, і залишив його в себе заночувати. А вночі старому снився сон: Сам Ісус дякував йому за те, що він тричі послужив Йому сьогодні.

– Як же я міг послужити Тобі, Господи, якщо Ти до мене так і не прийшов? – сказав дідусь.

– Але ти нагодував голодного, одягнув роздягнутого, дав притулок бездомному, – відповів Ісус. – А оскільки ти зробив це братам Моїм меншим, то зробив Мені.

– Яка чудова розповідь, – зауважила бабуся.

Слухаючи її, вона навіть просльозилася від розчулення. Потім заметушилася і почала збиратися до магазину за хлібом. Але Тетяна одразу ж зупинила її.

– Я зараз побіжу сама, моя дорога бабусю. Я хочу зробити це і для тебе, і для Ісуса.

Метелики

Домалюй візерунок на крильцях метеликів, як показано на малюнку, розмалюй їх.

Алена Гусева

История о девочке Кате

Ремонт авто

Найди недостающее колесо для автомобиля.

Загадка

Кличуть нас ліси, поля, сади
Дозбирати осені плоди.
Із дерев спадає листя жовте,
То землю ходить місяць ...

(жовтень)

Там доорює, там сіє,
Трусить яблука в садах.
І малює, як уміє,
На листочках і листках.
— Ну й завзята ж у роботі!
— Так за те вся в позолоті

(осінь)

Найди предметы мебели
в сетке кроссворда.

Катю, как всегда, в семь утра разбудил будильник. И, как всегда, ее дополнительно пришла будить мама, потому что Катя никогда не могла сразу открыть глаза и заставить себя встать с постели.

— Катя! Сколько тебе можно говорить, чтобы ты вовремя ложилась спать? Тогда бы ты утром легко вставала, — услышала она строгий папин голос.

— Где твои ключи? Проверь! — сказала мама. — Мы уже уезжаем и приедем поздно вечером. После работы зайдём к дяде Коле.

— Мама, мама! Я с вами поеду! — Катя сразу проснулась окончательно.

— Нет, доченька! Там будут только взрослые!

— Ну, мам! — захныкала Катя.

— Опять ты, как маленькая! Тебе уже через неделю 9 лет исполнится! — папа положил руку на плечо Кати. — Где ключи? Быстрее показывай!

— В кармане они, — вздохнула Катя, — в пальто.

— Опять у тебя ключи в кармане. Катя! Ну, сколько можно говорить: не клади ключи в карман — потеряешь! — рассердилась мама.

Катя виновато промолчала. Она засунула руку в карман пальто. Потом в другой. Ключей... не было!

— Ну, ты долго? — мама с папой стояли рядом. Они увидели испуганное лицо дочери.

Потом карманы проверяла мама, и карманы проверял папа. Ключей никто из них не нашел. Зато каждый обнаружил в обоих карманах пальто...дырки!

— Может, ты их не сюда положила? — с надеждой спросила мама.

— Сюда, — ответила Катя.

Папа встряхнул пальто, и что-то тихо звякнуло. Ключи нашлись в подкладке!

— Все, Катя! Завтра придется с тобой серьезно поговорить, — сказала мама. — А сейчас бери иголку с ниткой и зашивай дырки! И не опоздай в школу.

— Мама! Я не могу! Зашей ты!

— Нет, — отрезала мама, — ты уже взрослая! Учись! И не забудь поблагодарить Бога, что ключи не выпали из пальто...

А потом Катя искала тетрадку по математике... банты. Один бант нашелся сразу... на холодильнике! А второй не сразу и за диваном.

И опять Катя опаздывает! А в карманах пальто — дырки. Что делать? Катю осеняет: надо надеть куртку! На улице еще не очень холодно.

Пальто сброшено. Куртка надета. Катя бежит, ключи по привычке опять засунуты в карман. И кровать не заправлена. И помолиться Катя забыла.

После школы Катя не сразу оказалась у своей двери: надо же было и в магазин за хлебом сбегать, и к подруге зайти поболтать.

И вот, наконец, стоит Катя у двери своей, а открыть ее не может. Опять ключей не найдет! А карманы куртки тоже Д Ы Р Я В Ы Е !

Бегают везде Катя, где была сегодня. Плачет, ищет ключи — нет их нигде! Что же теперь будет? А на улице уже темнеет. И страшно становится.

И вспомнила Катя о Боге. Как плохо, что мы вспоминаем Бога только тогда, когда что-то происходит с нами!

— Боже! Помоги мне найти ключи! — помолилась со слезами Катя и посмотрела на небо. — Боже! Прости меня и помоги мне!

И вдруг Катя вспомнила: когда она снимала в спешке куртку в школьной раздевалке, то услышала знакомое звяканье, но не обратила на это внимание.

Бежит Катя к школе, стучит в закрытые двери, торопится к раздевалке, не обращая внимания на ворчание сторожа. Вот они ключи! Под скамейкой! Катя здесь же встает на колени и шепчет:

— Спасибо, Боже! Это Ты мне подсказал, где я ключи потеряла. Я зашью все дырки в карманах, у меня больше не будет дырок, Боже!

На следующий день Катя все рассказала родителям. Они ее, конечно, поругали. Но теперь утро Кати начинается с молитвы, кровать заправлена, а тапочки не разбросаны по комнате. И нет у нее, представляете, ни в одном кармане ни одной дырки!

А у тебя не бывает дырок в карманах?

Павло Губиш

Надія Твердохліб

Надія Гапко

Сніжана Колош

Ліза Пихтіна

Лідія Фабріцій

Віктор Джердж

Світлана Галюк

Станіслав Савчук

Тетяна Приймак

Ірина Василенко

Лілія Сафюнок

НОВА ДИТЯЧА ПРОГРАМА
на телеканалі «НАДІЯ»

**PARKER'S
PUZZLES**

Тут ніколи
не буває нудно

11:30 Неділя

Шукайте ТК «Надія» в кабельних мережах,
Інтернеті і на супутнику Astra 4A:
5° сх.д., 12 284V, SR 27.500, FEC 3/4

hope.ua

Єгор Сурай

Віра Рибка

Даніїл Мироненко

Малюнки читачів

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці).

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Сміль
Над номером працювали:
Марина Становкіна, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua